SEDAM CRKVENIH DOBA

10. POGLAVLJE

SAŽETAK DOBA

Uslijed činjenice da su naša proučavanja bila otkrivanja stih po stih onih odlomaka Pisma koja se tiču sedam doba, nismo izložili kontinuirani povijesni obrazac crkve koliko smo trebali. Sada nam je, stoga, cilj uzeti ovo poglavlje i počevši s efeškim dobom slijediti tijek crkve i njene povijesti kroz sva doba kako je Duhom Božjim dan Ivanu. Nećemo dodavati nove građe koliko ćemo povezivati ono što već imamo.

Iz naših proučavanja već smo uvidjeli da je velik dio Otkrivenja potpuno pogrešno shvaćeno jer prije nismo znali da se "crkva" o kojoj se govori i kojoj se govori u ovoj knjizi ne odnosi na čistu "ekklesia" - "izabrane", "tijelo Kristovo", "nevjestu", već govori cijelom tijelu ljudi koji se nazivaju kršćanima, bilo da su istinski ili samo takozvani. Kao što sav Izrael NIJE Izrael, tako svi kršćani NISU kršćani. Dakle, uvidjeli smo da je crkva sačinjena od dva trsa, istinitog i lažnog. Ta su dva trsa motivirana od dvije vrste duhova: jedan ima Duha Svetoga, dok je drugom dan duh antikrista. Oba tvrde da znaju i da su znani od Boga. Oba navodno govore za Boga. Oba vjeruju određene vrlo temeljne istine, a oko drugih se razilaze. Ali budući da oba nose ime Gospodnje, jer se nazivaju Krist-janima, i noseći takvo ime očigledno tvrde da imaju vezu s Njim (Bog to naziva brakom), Bog ih sada oboje drži odgovornima Njemu i zato govori i jednom i drugom.

Uvidjeli smo, nadalje, da će ta dva trsa rasti jedan uz drugog do kraja doba kad će oba doći do zrelosti i oba biti požnjevena. Lažni trs neće pobijediti i uništiti istinski trs, ali opet niti će istinski trs moći dovesti lažni trs u spasonosnu vezu s Isusom Kristom.

Uvidjeli smo vrlo zapanjujuću istinu da je Duh Sveti mogao i da je sišao na nepreporođene kršćane lažnog trsa i silno se očitovao u raznim znamenjima i čudesima, kao što je i Juda imao jasnu službu u Duhu Svetome iako je sam on bio proglašen đavolom.

S ovim načelima na umu počinjemo slijediti tijek crkve kroz različitih sedam doba.

Rođenje crkve bilo je na Pedesetnici. Kao što je prvom Adamu bila dana nevjesta novostvorena iz ruke Božje i bila je neokaljana za kratak vremenski period, tako je Kristu, posljednjem Adamu, na Pedesetnici bila dana nevjesta čista i novostvorena, i neko je vrijeme ostala odvojena i neokaljana.

"Od ostalih im se nitko nije usuđivao pridružiti" (Djela apostolska 5, 13) i

"Gospod je danomice pridruživao one koji su bili spašeni". Djela apostolska 2, 47.

Koliko je dugo ovo potrajalo, ne znamo, ali jednog dana kao što je i Eva bila kušana i zavedena od Sotone, tako je crkva bila zagađena ulaskom antikristovog duha.

"On je duh antikrista, o kome ste čuli da dolazi i VEĆ JE SADA na svijetu." 1. Ivanova 4, 3.

A Isus je, što se tiče Njegove nevjeste u tom prvom dobu, rekao: "Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. Sjeti se, dakle, odakle si pao, pokaj se." Otk. 2, 4 - 5.

Crkva je u tom prvom dobu već bila "pala žena". Kao što je Sotona bio došao do Eve prije Adama, tako je tada Sotona bio zaveo crkvu, nevjestu Kristovu, prije "svadbene večere Jaganjca". A što je konkretno bilo u njezinoj sredini što je prouzročilo pad? Što drugo nego Otk. 2, 6: "DJELA NIKOLAITA." To se prvo doba već bilo okrenulo od slijeđenja čiste Božje Riječi. Okrenuli su se od Božjeg zahtjeva za crkvom apsolutno ovisnom o Njemu (potpuno oviseći o Bogu da ispuni Svoju Riječ od početka do kraja odvojeno od ljudske vlasti) k nikolaitizmu, koji je organiziranje ljudske vlasti unutar crkve koja, kao što to čine sve vlasti, izdaje zakone za ljude. Učinili su upravo ono što je učinio Izrael. Uzeli su probitačnost ljudske vlasti umjesto Riječi i Duha.

Ušla je smrt. Kako znamo? Ne čujemo li podignuti glas Duha u tom prvom dobu svima koji će čuti dok On poziva: "Onome tko pobijedi dat ću jesti od Stabla Života u raju Božjem." Crkva je već preduboko upila od stabla smrti (ili denominacijskog lažnog trsa) čiji je kraj ognjeno jezero. Ali sada nema kerubina s plamenim mačevima da čuvaju Stablo Života. Bog sada ne odlazi iz crkve kao što je otišao iz Edena. O ne, On će uvijek biti usred Svoje crkve do konačnog doba. I do tog vremena poziva sve da dođu.

Molim vas da sada ovdje budemo pažljivi. Ova poruka anđelu crkve koja je u Efezu nije poruka stvarnoj lokalnoj efeškoj crkvi. To je poruka DOBU. A to je doba u sebi imalo sjeme istine i sjeme pogreške upravo onako kako je izloženo prema usporedbi o pšenici i ljulju. Crkvena su doba polje, a u njemu su pšenica i ljulj. Lažna se crkva organizirala, počovječila vlast i Riječ i borila se protiv istinskog kršćanina.

Ljulju uvijek bolje uspijeva nego pšenica ili bilo koja druga uzgajana biljka. Crkva ljulja je brzo rasla u ovom prvom dobu. Ali i crkva pšenice je također uspijevala. Do kraja prvog doba napredovala su djela nikolaita u lokalnim crkvama lažnog trsa sa sve većim nastojanjima da prošire svoj utjecaj dalje od svog vlastitog tijela. Njihov se utjecaj osjetio na istinskoj crkvi jer su se ljudi poput blaženog Polikarpa nazivali biskupima smatrajući pod tom titulom ono što joj ne pripada prema Riječi. Također, u tom je dobu istinska crkva izgubila svoju prvu ljubav. Ta je ljubav bila tipizirana kao ljubav nevjeste i ženika na njihovom vjenčanju i prvim godinama bračnog života. Postojalo je hlađenje te potpune ljubavi i prepuštanja Bogu.

Ali primijetite. Otk. 2, 1 opisuje Gospoda Isus dok je posred Svoje crkve i drži glasnike u Svojoj desnici. Budući da je ova Nevjesta pala, budući da je sada crkveni kolektiv mješavina istinskog i lažnog, On je ne napušta. Ona je Njegova.

A prema Rim. 14, 7 - 9 to je potpuno točno: "Jer nitko od nas ne živi sebi i nitko sebi ne umire. Ako dakle živimo, Gospodu živimo; i ako umiremo, Gospodu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo - Gospodinovi smo. Ta zato je Krist umro i uskrsnuo: oživio je da bude Gospodar nad mrtvima i živima."

Na križu je kupio CIJELI svijet ljudi. Oni su Njegovi. On je Gospodar nad živima i mrtvima. (Što se tiče vlasništva, NE odnosa.) I On hodi usred tog tijela koje u sebi ima život i smrt.

Ono što je posađeno u prvom dobu razvijat će se u drugom dobu i u svim drugim dobima dok ne dođe do zrelosti i žetve. Stoga, u smirnijskom dobu očekujemo povećanje i prosvjetljenje povijesti crkvenog kolektiva kroz otkrivenje Duha.

U ovom se dobu povećala mržnja lažnog trsa. Vidite, odvojili su se (9. stih) iz društva istinskog trsa. Izišli su iz njih. Bili su lažljivci. Nazivali su se onim što nisu. Ali je li ih Bog uništio? Ne. "Pustite ih, i oboje će ići na žetvu."

"Ali Gospode, njih treba uništiti jer uništavaju Tvoj narod . Ubijaju ih."

"Ne, pustite ih. Ali Svojoj nevjesti kažem: 'Budi vjerna u smrti. Ljubi Me još i više.'"

Saznajemo da je ovaj lažni trs nedvojbeno Sotonin trs. Njihovo je okupljanje od njega (Sotone). Skupljaju se u Božje Ime i lažu da su Kristovi. Propovijedaju, naučavaju, krste, proslavljaju, sudjeluju u raznim obredima koje je Krist dao crkvi, a ipak nisu od Boga. Ali budući da kažu da jesu, Bog će ih držati odgovornima i u svakom dobu On govori o njima i njima. Oni nas podsjećaju upravo na Bileama. On je imao proročku službu. Znao je pravilan pristup Bogu kao što je to pokazano u žrtvi čistih životinja. A ipak on nije bio istinski PROROK RIJEČI jer kad mu je Bog rekao da ne ide svojom prisutnošću iskazati poštovanje Balaku, on je tražio da ipak ode jer je bio motiviran svojom strašću za zlatom i prestižom. Stoga mu je Bog dopustio da ode. Savršena Božja volja je ustupila mjesto dopustivoj Božjoj volji zbog Bileamove "želje srca". Bog je zapravo rekao: "Samo daj." Je li se Bog predomislio? Ne, nikako. Bog je postigao Svoje bez obzira na to što je Bileam otišao. Bileam nije poništio Božju volju. Bog je svejedno postigao Svoje. Bileam je bio onaj koji je bio gubitnik jer je zaobišao Riječ.

I danas imamo tu istu stvar. Žene propovjednici, organizacija, lažna doktrina, itd., i ljude koji proslavljaju Boga, očitujući u Duhu i idu pravo dalje kao što je to činio Bileam tvrdeći da im je Bog govorio čak i kad je primljeno poslanje suprotno otkrivenoj Riječi. I neću poreći da im je Bog govorio. Ali to je bilo upravo onako kao kad je govorio Bileamu onaj drugi put. Budući da je znao da je Bileam želio želju svog vlastitog srca više od Riječi i On mu ju je dao, ipak cijelo je vrijeme na kraju POSTIGAO SVOJE; isto tako danas Bog kaže ljudima da samo nastave u željama svojih vlastiti srca jer su već odbacili Riječ. ALI ĆE BOŽJA VOLJA SVEJEDNO BITI IZVRŠENA. Amen! Nadam se da vidite ovo. To neće samo razbistriti mnogo onoga što se vidi u svim dobima, već će posebno pomoći u ovom posljednjem dobu koje ima toliko puno očitovanje i vanjskih blagoslova dok je cijelo razdoblje toliko protiv "Riječju otkrivene volje" Božje.

Ako je ikada neko doba primilo poruku glasno i jasno, primilo ju je ovo doba. Ono je bila i jest ta starozavjetna istina: "Sin će ropkinje mučiti sina slobodne dok sin ropkinje ne bude istjeran." To nam daje da znamo da će se Sotonina mržnja i pogrde protiv istinskog kršćanina iskaliti kroz skupinu koji su takozvani, lažni kršćani i to će se pojačavati dok Bog ne iščupa taj lažni trs na kraju laodicejskog doba.

Treće je doba Duhom proroštva otkrilo da će svjetovna crkva usvojiti nikolaitizam kao doktrinu. Odvajanje svećenstva od laika izraslo je iz biblijske istine o starješinama (pastirima lokalnih stada) koji upravljaju stadom po Riječi do "djela nikolaita" gdje je svećenstvo rangiralo sebe jedne iznad drugih, što je formula koja nije po Pismu koja se onda razvila u svećenike koji su svećenstvo postavili između ljudi i Boga dajući svećenstvu određena prava cijelo vrijeme uskraćujući laicima njihova Bogom dana prava. To je bila uzurpacija. U ovom je dobu to postala doktrina. Ustanovljena je u crkvi kao sigurna riječ Božja što uistinu nije bila. Ali svećenstvo ju je nazvalo Božjom Riječi i stoga je ta doktrina bila antikrist.

Budući da je ljudska vlast samo politika, i ništa drugo, crkva se uplela u politiku. Ovo je uplitanje pozdravljeno od diktatora-cara koji je udružio crkvenu politiku s državnom politikom i silom ustanovio

lažnu crkvu (Sotoninu lažnu religiju) kao pravu religiju. I kroz razne edikte od raznih careva nalazimo lažnu crkvu s državnom moći kako uništava istinski trs još i revnije.

Tužno za reći, istinski trs nije bio sasvim imun na ovu doktrinu. Time ne mislim da je istinski trs ikada ustanovio nikolaitske ideje kao doktrinu. Daleko od toga. Ali taj je mali crv smrti nastavio sisati istinski trs nadajući se da će pasti. Čak su unutra istinske crkve ljudi koje je Bog pozvao kao nadglednike smatrali da ta titula znači malo više od samo lokalne odgovornosti. U ovo vrijeme u crkvi nije postojalo jasno razumijevanje Pavla. Jer Pavao je rekao: "I slavile su Boga zbog mene." Bez obzira koji je autoritet Pavao imao, zadržao je ljude da gledaju k Bogu od koga je sav autoritet. Ali svećenstvo je uvijek gledalo na božansko vodstvo PLUS LJUDSKO i, stoga, davanjem časti gdje čast ne pripada, nalazimo da je istinska crkva bila zamrljana ljudskošću. S ustanovljenim nikolaitizmom - apostolskim nasljeđem - postavljenim službenicima - izglasanim pastorima itd. bilo je to samo jedan korak od toga da lažna crkva nastavi u bileamizam. Drugi korak k "dubini Sotoninoj" bio je sad u punom tijeku.

Ovaj je drugi korak bila doktrina Bileama (opisana u Otk. 2, 14) u kojoj je Bileam poučio Balaka da spotakne sinove Izraelove "združenim sastankom". Ondje su gosti imali učiniti još dvije stvari suprotne Božjoj Riječi. Sjetit ćete se da je Balak trebao pomoć da održi svoje kraljevstvo. Pozvao je najutjecajniju duhovnu ličnost svoga dana, Bileama. Bileam je dao savjet koji je Izraela uhvatio u zamku i uništio. Bio je, prije svega, sugerirati da se svi oni skupe zajedno i rasprave o stvarima i zajedno jedu i izglade stvari. Na kraju krajeva, međusobno razumijevanje postiže mnogo. Jednom kad ga postignete, možete dalje. Sljedeći bi korak bio zajedničko slavljenje, i naravno, mali pritisak domaćina obično prouzroči da gosti odu mnogo dalje nego što su namjeravali. Dakle, to se nije samo dogodilo tamo natrag Božjoj crkvi Starog zavjeta, već se dogodilo crkvi Novog zavjeta jer je postojao car koji je, poput Balaka, trebao pomoć da osigura svoje kraljevstvo.

Tako je Konstantin pozvao takozvanog kršćanina, prvu rimsku kršćansku crkvu, da mu pomognu pridobiti kršćane jer su bili vrlo veliko tijelo. Ishod je bio Nicejski koncil 325. godine. Tamo su se kršćani, i istinski i takozvani, skupili na Konstantinov poziv. Istinski kršćani nisu trebali niti ići na sastanak. Usprkos svemu što je Konstantin mogao učiniti da ih sve ujedini, pravi su vjernici znali da im tamo nije mjesto i otišli su. Ali onima koji su ostali Konstantin je, zajedno s političkom i fizičkom silom, dao iz državne riznice. Ljudi su bili uvedeni u proslavljanje idola i spiritizam jer su u građevine postavljeni kipovi s imenima svetaca i ljudi su poučavani da komuniciraju s mrtvima ili da se mole svetima što nije ništa više ni manje od spiritizma. Umjesto hrane koju čovjek uistinu treba, same Božje Riječi, dana su im crkvena vjerovanja i dogme i rituali koji su također bili nametnuti od države i, iznad svega, dana su im tri boga s trostrukim složenim imenom jednog istinskog Boga, a vodeno krštenje u Ime Gospoda Isusa Krista je ustupilo mjesto poganskom krštenju u tri titule.

Pravi vjernici nisu trebali otići tamo. Već su bili izgubili mnogo istine i sada su i oni također imali izgubiti razumijevanje božanstva i ostavili imena zbog titula u vodenom krštenju.

Promatrajte sada vrlo pažljivo ovu doktrinu Bileama. Iznad svega primijetite da je ona promišljen manevar izopačenog svećenstva da ljude sveže k sebi promišljeno vodeći ljude u grijeh nevjere. Nikolaitska je doktrina bila izopačenje svećenstva dok su među sobom tražili političku moć, dok je bileamizam pokoravanje ljudi njihovom sustavu crkvenog vjerovanja i slavljenja s ciljem da ih drže. Promatrajte sada ovo pažljivo. Što je bilo to što je vezalo ljude za takozvanu crkvu i time ih uništilo? Bila su to crkvena vjerovanja i dogme oblikovane u crkvene članke vjere. Bila je to doktrina Rimokatoličke crkve. Nije im bila dana prava hrana, Riječ. Bila im je dana hrana koja je došla iz slavljenja idola, babilonskog poganizma umotanog u kršćansku terminologiju.

I isti istijani duh i doktrina su upravo među svim protestantima i to se naziva DENOMINACIJA. Nikolaitizam je organizacija, počovječivanje vodstva crkve i time svrgavanje Duha. Bileamizam je denominacionalizam koji uzima crkveni priručnik umjesto Biblije. I skroz do ovog času, mnogi su Božji ljudi uhvaćeni u zamku denominacionalizma i Bog im dovikuje: "Iziđite iz nje, narode Moj, da ne budete dionici grijeha njezinih i da ne primite od njezinih zala." Vidite, u neznanju su. Ali kad bi se uznesenje dogodilo u ovom trenutku, neznanje ne bi bilo prizivni sud za Božju osudu zbog toga što su bili u pogrešnim redovima.

Organiziranje svećenstva s jednim rangom iznad drugog dok im konačno na čelu nije predsjednik očitovanje je antikristovog duha bez obzira koliko se to divnim i neophodnim činilo. To nije ništa nego ljudsko rezoniranje koje zauzima mjesto Riječi. I svaka osoba koja je u organiziranim denominacijama je upravo usred antikristovog sustava. Dopustite mi da sada da kažem ovo i to dobro razjasnim. JA NISAM PROTIV LJUDI. JA SAM PROTIV SUSTAVA.

Jedinstvom države i crkve postavljena je pozornica za mračno doba. I uistinu na oko 1000 godina crkva je otišla u dubinu mrkline upoznavši dubinu Sotoninu. Kad bilo koji religiozni ljudi prigrle i nikolaitizam i bileamizam te imaju političku, financijsku i fizičku moć da to podupru, mogu otići u samo jednom smjeru. Taj je smjer pravo u Jezabelinu doktrinu.

Dakle, zašto to kažemo? Jer, kao što smo ukazali u proučavanju četvrtog doba da je Jezabela bila Sidonka, kći Etbaala koji je bio kralj, svećenik Aštarte. On je bio ubojica. Ova se žena udala za Ahaba (izraelskog kralja) iz političke koristi. Ona je potom preuzela religiju naroda i pobila Levite, te podigla hramove u kojima je navela ljude da slave Aštartu (Veneru) i Baala (boga Sunca). Formulirala je učenje i navela svoje svećenike da ga naučavaju, a oni su sa svoje strane naveli narod da ga prihvati.

Tu možete točno vidjeti što je takozvana crkva bila u mračnom dobu. Potpuno su ostavili Božju Riječ, osim imena i titula božanstva i nekoliko biblijskih načela. Ono što jesu uzeli iz Biblije to su izvrnuli mijenjajući mu značenje. Njihov je zbor biskupa, itd., pisao opsežne rasprave, njihove su se pape proglasile nepogrješivima i rekli su da primaju otkrivenje od Boga i da ljudima govore kao da su Bog. Sve su ovo naučavali svećenici koji su strahom naveli ljude da to vjeruju. Ne slagati se značilo je smrt ili izopćenje koje je moglo biti gore od smrti. Crkva sa smjelim glasom sada je bila ta koja je prevladala i podivljali od moći pili su krv mučenika dok istinski kršćani nisu bili skoro istrijebljeni i dok jedva da je ostalo išta Riječi i malo očitovanja Duha Svetoga. Ali istinski se trs borio i ostao. Bog je bio vjeran malom stadu i usprkos onome što je Rim mogao učiniti njihovim tijelima, Rim nije mogao ubiti Duha u njima i svjetlo je istine nastavilo svijetliti poduprto Duhom Svetim i silom.

Ovo je dobro mjesto za iznijeti prosvjetljujuće zapažanje. Pogledajte! Djela i doktrina nikolaita, doktrina Bileama i učenje lažne proročice, Jezabele, ne čine tri duha niti čine tri duhovna načela. Ovo su samo različita očitovanja istog duha kako ide iz dubine u dubinu. Ono što sve to jest je antikristov duh organizacije u njegove tri različite faze. Jednom kad se svećenstvo odvojilo i organiziralo, ugnjetavali su ljude uvodeći ih u i također ih vezujući za organizaciju. Ova je organizacija bila utemeljena na crkvenim vjerovanjima i dogmi koju su naučavali ljudima umjesto čistoj Božjoj Riječi.

Ritualu i ceremoniji je dan veći dio u slavljenju i ubrzo je ovaj cijeli sustav bio vojna i đavolska sila koja je dala sve od sebe da bi upravljala svime kroz uvjeravanje govorom ili doslovnom silom. Svoju je energiju dobio iz svojih vlastitih lažnih proročanstava, a ne Riječi Božje. Sad je apsolutno bio antikristov iako je došao u Ime Krista.

Nakon naizgled beskrajnog vremena u kojem je istina morala zasigurno umrijeti ljudi su počeli protestirati protiv podlosti Rimokatoličke crkve jer ni na kraj pameti Bog nije mogao biti u takvom učenju i takvom ponašanju. Ovi su protesti ili bili zanemareni i uminuli zbog neuspjeha da privuku pozornost ili ih je Rim ugušio. Ali zatim je Bog u Svojoj suverenoj milosti poslao glasnika po imenu Martin Luther da započne reformaciju. Radio je u ozračju u kojem je Rimokatoličkoj crkvi dano toliko konopca da samo što se nije objesila. Stoga, kad je Luther propovijedao opravdanje vjerom istinski je trs po prvi put nakon mnogo stoljeća počeo izobilno rasti.

Kao što je takozvana crkva bila koristila državnu moć da je podupire, sada je državna moć počela ići protiv nje. I tu je pogriješio Luther i pogriješili su istinski vjernici. Dopustili su državi da ih subvencionira. Stoga se ovo doba nije otisnulo daleko u Riječi. Hvala Bogu što je otišlo onoliko daleko koliko je otišlo, ali budući da se u velikoj mjeri oslonilo na političku silu ovo je doba završilo u organizaciji i ova sama skupina koja se u Lutherovoj generaciji odcijepila od lažnog trsa, sada se okrenula natrag i postala kćerka bludnice jer je otišla pravo u nikolaitizam i bileamizam. Ova je era u sebi imala mnoštvo frakcija i da bi dokazali koliko su daleko bili od istinskog sjemena treba samo pročitati povijest i vidjeti kako su progonili jedni druge, u nekim slučajevima čak do smrti. Ali među njima je bilo nekoliko imena kao što ih uvijek ima u svakom dobu.

U ovom se dobu radujemo ovoj jedno stvari. Reformacija je bila započela. To nije bilo uskrsnuće, već reformacija. A nije bila ni obnova. Ali je pšenično zrno koje je bilo umrlo u Niceji i strunulo u mračnom dobu sada proklijalo mladicom istine označavajući da će se nekad u budućnosti, na kraju laodicejskoga doba, upravo prije nego što Isus dođe, crkva vratiti da ponovno bude nevjesta pšeničnog sjemena, dok će ljulj biti požnjeven i spaljen u ognjenom jezeru.

Budući da je peto doba kroz tiskanje donijelo veliko širenje Riječi, šesto je doba to brzo iskoristilo. Ovo je doba bilo druga faza obnove, i kao što smo prethodno naveli, bilo je doba metlice. Obilovalo je obrazovanjem. Bilo je to doba intelektualnih ljudi koji su voljeli Boga i služili Mu. Obilovalo je misionarima i Riječ se proširila po svijetu. Bilo je to doba bratoljublja. Bilo je to doba otvorenih vrata. Bilo je to posljednje doba dugog trajanja i poslije njega će doći laodicejsko doba koje će biti kratko.

Istinski je trs u ovom dobu cvjetao kao u ni jednom drugom u smislu brojeva na domaćem terenu i u inozemstvu. Ovo je doba u prve redove dovelo svete ljude. Istinski se trs širio, a lažni je trs uzmaknuo. Gdje god je istinski trs išao, Bog je dao svjetlo, i život i radost. Lažni se trs pokazao onakvim kakav je bio: tama, bijeda, siromaštvo, nepismenost i smrt. I kao što lažni trs u danu svoje moći nije mogao ubiti istinski trs, isto tako istinski trs nije sada mogao vratiti lažni trs Isusu Kristu. Nego se lažni trs ukopao čekajući posljednji dio posljednjeg doba kad će sve ponovno pridobiti za sebe osim onog malog stada koji su bili izabrani, istinski Božji trs.

Ali kako nas ovo doba rastužuje kad spoznamo da je svaki veliki Božji pokret (a bilo ih je mnogo)

propustio riješiti se nikolaitske doktrine jer su se svi organizirali i umrli. Potom su prešli u denominacije da duhovno mrtve drže na pašnjacima bez hrane. Nisu ni znali ali svaka je skupina bila okaljana tom istom pogreškom i kad je vatra probuđenja gorjela slabo prevladala je organizacija i ljudi su postali denominacije. Bili su samo takozvani kršćani iako je svaka skupina, s jednakom sigurnošću kao Rimokatolička crkva, tvrdila da su oni u pravu, a svi drugi u krivu. Uistinu je pozornica bila postavljena za kćeri da se vrate kući u posljednjem dobu, natrag u Rim, pod kvočku.

I tako dolazimo do posljednjeg doba: laodicejskog doba. To je naše doba. Znamo da je to posljednje doba jer su Židovi natrag u Palestini. Bez obzira kako su došli ondje, ondje su. A ovo je vrijeme žetve. Ali prije nego što može biti žetve mora biti sazrijevanje, dozrijevanje oba trsa.

Luteransko je doba bilo vrijeme proljeća. Veslijevsko je doba bilo ljeto rasta. Laodicejsko je doba vrijeme žetve, skupljanja ljulja za svezivanje i spaljivanje; i stavljanja pšenice u žitnicu za Gospoda.

Vrijeme žetve. Jeste li primijetili da u vrijeme žetve iako postoji stvarno ubrzanje u sazrijevanju, uslijed toga postoji usporavanje rasta dok više nema rasta? Nije li to točno ono što sada vidimo? Lažni trs gubi mnoštva u korist komunista i raznih drugih vrsta vjerovanja. Njezini se brojevi ne povećavaju kao što bi ona željela da mislimo. Njezina vlast nad ljudima nije ono što je nekad bila i toliko mnogo slučajeva odlazak u crkvu samo je predstava. A istinski trs? Što s njom? Raste li? Gdje su oni golemi brojevi koji ustrajno dolaze na probuđenja i odazivaju se na pozive na oltar? Nije li većina njih samo emocionalna u svom pristupu ili željna nečeg fizičkog umjesto da je željna onog što je uistinu duhovno? Nije li ovo doba poput dana u koji je Noa ušao u arku i vrata su se zatvorila, ali je Bog za sud ipak čekao sedam dana? Nitko se doslovce nije okrenuo Bogu u tim danima tišine.

A ipak je vrijeme žetve. Stoga u ovom dobu na scenu moraju doći oni koji će pšenicu i ljulj dovesti do zrelosti. Ljulj već vrlo brzo sazrijeva po iskvarenim učiteljima koji odvraćaju ljude od Riječi. Ali pšenica također mora sazrijeti. A njoj Bog šalje proroka-glasnika s potvrđenom službom da bi ga izabrani prihvatili. Oni će ga slušati kao što je prva crkva slušala Pavla i ona će sazrjeti u Riječi dok ne postane nevjesta Riječi u njoj će se naći silna djela koja su uvijek prisutna na čistu Riječ i vjeru.

Skupine lažne crkve će se skupiti u Svjetski koncil crkava. Taj Svjetski koncil crkava je LIK PODIGNUT ZVIJERI.

Otk. 13, 11 - 18: "Ugledah i drugu zvijer gdje uzlazi iz zemlje: imala je dva roga kao jaganjac, a govorila je kao zmaj. Svu vlast one prve zvijeri provodi pred njim te čini da se zemlja i oni što na njoj stanuju poklone prvoj zvijeri, njemu kome je bila iscijeljena smrtna rana. I čini znamenja velika; čak će učiniti da oganj siđe s neba na zemlju naočigled ljudi. I on zavodi one što žive na zemlji znamenjima koja mu je dano činiti u nazočnosti zvijeri govoreći onima što žive na zemlji neka načine lik zvijeri, njega koji bijaše ranjen mačem i preživje. I dano mu je da udahne život liku zvijeri: da progovori lik zvijeri te učini da se poubija sve one koji se ne klanjaju liku zvijeri. I čini da svi - mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi - prime žig u svoju desnicu ili u svoja čela, i da nitko ne može kupovati ili prodavati, osim onoga tko ima žig ili ime zvijeri, ili broj njegovog imena. Ovdje je mudrost: tko ima razuma neka proračunava broj zvijeri, jer je to broj čovjeka; a broj je njegov šesto šezdeset i šest."

Dakle, sjetite se, bio je to carski poganski Rim koji je pao od mača. Ali bila je iscijeljena od svog smrtnog udarca kad se pridružila takozvanoj rimskoj kršćanskoj crkvi i ujedinila poganizam i kršćanstvo te time postala Svetim Rimskim Carstvom koje je imalo ustrajati dok Isus ne dođe i unište je. Ali Rim ne ide sam. Njene su kćeri upravo s njim i ona će preuzeti apsolutni autoritet pomoću Svjetskog koncila crkava.

Ovo nekima može izgledati nategnuto, ali zapravo je jako jasno da svi mogu vidjeti jer upravo sada crkve upravljaju politikom i u pogodno će vrijeme očitovati koliko je točno snažno to upravljanje. Ovaj će ekumenski pokret završiti s Rimom na čelu iako ljudi to nisu tako zamislili. To je tako jer u Otk. 17, 3 - 6 kaže da bludnica, tajna Babilon, sjedi na zvijeri. Ona upravlja posljednjim ili četvrtim carstvom. To čini ova rimska crkva. Sa svjetskim sustava crkva pod sobom, Rim će upravljati, a ovaj će lik (crkveni sustav) biti poslušan Rimu jer Rim upravlja zlatom svijeta.

Stoga, svi ljudi moraju pripadati svjetskom sustavu crkava ili biti prepušteni na milost ili nemilost prirodnih sila jer ne mogu kupovati ni prodavati bez žiga zvijeri u ruci ili glavi. Ovaj žig u glavi znači da će morati uzeti doktrinu svjetskog sustava crkava što je trojičarstvo itd., i žig u ruci što znači činiti volju svjetske crkve. Ovom velikom moći crkveni će sustavi progoniti istinsku nevjestu. Ovaj će lik pokušati spriječiti nevjestu da propovijeda i naučava itd. Njezinim će propovjednicima biti zabranjeno da ljudima kojima je to potrebno pružaju utjehu i istinu. Ali prije nego što antikrist (osobno) preuzme ovaj cijeli svjetski sustav crkava, istinska će crkva biti uzeta s ovoga svijeta da bude s Gospodom. Bog će odnijeti Svoju nevjestu za veliku svadbenu večeru Jaganjca.

Dakle, budući da je ovo zaključno poglavlje dano da bi slijedili tijek dviju crkava i dva duha od Pedesetnice do njihovog dovršetka, iskoristit ćemo ovaj završetak da to pokažemo u laodicejskom dobu.

Ovo je doba započelo odmah nakon prijelaza u dvadeseto stoljeće. Budući da je ono imalo biti doba u kojem će se istinska crkva vratiti da bude nevjesta kakva je bila na Pedesetnici, znamo da neophodno mora postojati povratak dinamične sile. Vjernici su to osjetili u svojim duhovima i počeli zazivati Boga za novo izlijevanje kakvo je bilo u prvom stoljeću.

Ono što se činilo kao da je odgovor došlo je kad su mnogi počeli govoriti u jezicima i očitovati darove Duha. Tada se vjerovalo da je to uistinu bilo dugo iščekivana OBNOVA. Nije bila, jer kasna kiša može doći samo nakon rane kiše, što je proljetna kiša ili kiša NAUČAVANJA. Kasna je kiša onda kiša ŽETVE. Kako je to moglo biti prava stvar kad kiša naučavanja nije bila došla. Prorok-glasnik, koji je imao biti poslan da NAUČAVA ljude i vrati srca djece k Pentekostalnim ocima, još nije bio došao. Stoga, ono za što se mislilo da je obnova i konačno oživljavanje za uznesenje nije bilo došlo. U tome je bila mješavina nepravednih koji su imali udjela u duhovnom blagoslovu i očitovanju u svetom Duhu Svetom kao što smo vam opetovano ukazivali. U tome je također bila đavolska sila budući da su ljudima upravljali đavoli, a ipak činilo se da to nitko ne shvaća. Potom, da dokažem da to nije bilo PRAVO, ovi su se ljudi (čak i prije nego što se pojavila druga generacija) organizirali i napisali svoje nebiblijske doktrine i podigli svoje vlastite ograde kao što je to učinila svaka druga skupina prije njih.

Sjetite se, dok je Isus bio na zemlji, bio je i Juda. Svaki je došao iz različitog duha i nakon smrti svaki je otišao na svoje vlastito mjesto. Kristov se Duh poslije vratio na istinsku crkvu, a Judin se duh vratio na lažnu crkvu.

To je upravo ondje u Otk. 6, 1 - 8: "Pogledah, i gle: konj bijel, a onaj što sjedi na njemu ima luk. I dan mu je vijenac te on pobjedonosno pođe pobjeđivati. A kad je otvorio drugi pečat, čuh drugo biće kako govori: 'Dođi i gledaj!' I iziđe drugi konj, crven, a onomu što sjedi na njemu dano je dignuti mir sa zemlje; da jedni druge pokolju. I dan mu je mač golem. A kad je otvorio treći pečat, čuh treće biće kako govori: 'Dođi gledaj!' Pogledah, i gle: konj crn, a onaj što sjedi na njemu drži tezulju u svojoj ruci. I začuh neki glas posred četiriju bića kako govori: 'Mjera pšenice za denar, i tri mjere ječma za denar; a ulju i vinu nemoj nauditi!' A kad je otvorio četvrti pečat, začuh glas četvrtog bića kako govori: 'Dođi i gledaj!' Pogledah, i gle: konj blijedozelen, a onomu što sjedi na njemu ime je Smrt i prati ga pakao. I dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu, i smrću i zvijerima zemaljskim."

Vidite kako se je taj Judin duh vratio kao jahač na bijelom konju. Bio je bijel. Toliko blizak pravom, baš kao što je Juda bio toliko blizak Isusu. Dan mu (jahaču bijelog konja) je vijenac. Kako? Taj je duh sada bio u vođi nikolaitskog sustava, i bio je papa s trostrukom krunom koji je zasjeo kao Bog u svom hramu nazivajući se Kristovim namjesnikom. Ako Kristov namjesnik znači "umjesto Krista" ili "namjesto", ili "u ime Boga", onda se papa nazivao Duhom Svetim, odnosno svrgnuo Duha Svetoga, zastupajući Ga. Bio je to Judin duh u njemu koji je to činio. Vidite kako je on pobijedio - pobjedonosno pođe pobjeđivati. Krist to nije učinio. Jedini koji su došli k Njemu već su bili predodređeni od Oca. I tako dalje i dalje je nastavio taj duh i jednoga će dana postati uistinu utjelovljen u čovjeku koji će biti na čelu Svjetskog koncila crkava baš onako kako smo govorili. I svojim će zlatom (sjetite se da je Juda držao kesu) upravljat će cijelim svijetom i taj će antikristov sustav posjedovati sve i pokušati upravljati svima. Ali Isus će se vratiti i sve ih uništiti sjajem Svoga dolaska. A njihov će kraj biti ognjeno jezero.

Ali što je s istinskim sjemenom? Dogodit će se upravo onako kako smo rekli. Božji se narod sprema Riječju istine od glasnika ovom dobu. U njoj će biti punina Pedesetnice jer će Duh vratiti ljude pravo natrag ondje gdje su bili na početku. To je "tako kaže Gospod".

To je "tako kaže Gospod" jer je to ono što kaže Joel 2, 23 - 26: "Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu, jer vam daje ranu kišu u pravoj mjeri; izli na vas ranu kišu i kasnu kišu u prvom mjesecu. Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. Obnovit ću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska Moja što je poslah na vas. Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudno postupao. Moj se narod neće postidjeti nikad više."

Dakle, kaže da će Bog "obnoviti". Luteransko doba nije obnovilo crkvu; započelo je reformaciju. Veslijevsko doba nije obnovilo. Pentekostalno doba nije obnovilo. Ali Bog mora obnoviti jer ne može poreći Svoju Riječ. Ovo nije uskrsnuće crkve; ovo je "obnova". Bog će vratiti crkvu pravo natrag na Pedesetnicu početka. Primijetite sada u 25. stihu kaže zašto trebamo obnovu. Skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška su izjeli sve osim korijena i malog dijela stabljike. Dakle, rečeno nam je da su svi ovi kukci jedan te isti kukac u različitim fazama. To je točno. Oni su duh antikrista očitovan u organizaciji, denominaciji i lažnoj doktrini kroz doba. A taj jadni mali korijen i stabljika bit će obnovljeni. Bog neće zasaditi novu crkvu, nego će Svoju originalnu sadnju vratiti originalnom sjemenu. On to radi, kao što je rečeno u 23. stihu, učenjem ili "ranom" kišom. Sljedeće će doći kiša žetve ili vjera uznesenja.

Stoga smo upravo u ovom trenutku u potpunom ispunjenju Mt. 24, 24: "Da bi, kad bi bilo moguće, zaveli i izabrane." A tko je taj koji će pokušati zavesti same izabrane? Pa, duh antikrista u "lažnim pomazanicima" ovog posljednjeg dana. Ti lažni su već došli u "Isusovo Ime" tvrdeći da ih je Bog pomazao

za posljednji dan. Oni su lažne mesije (pomazanici). Tvrde da su proroci. Ali jesu li jedno s Riječju? Nikako. Dodali su joj ili oduzeli. Nitko ne poriče da je na njima Duh Božji koji se očituje u darovima. Ako poput Bileama svi oni imaju svoje programe, mole novac, prave pozive zbog novca, koriste darove, ali poriču Riječ ili je obilaze iz straha da bi rasprava mogla umanjiti njihove izglede za većom dobiti. Ipak propovijedaju spasenje i oslobođenje kroz Božju silu, baš poput Jude, sa službom koju im je udijelio Krist. Ali budući da su pogrešno sjeme, zbog toga imaju pogrešnog duha koji ih motivira.

Religiozni? I te kako! Zasjenjuju izabrane u trudu i revnosti, ali ona je laodicejska, ne od Krista, jer među sobom traže velike mase, velike programe i zapanjujuće znakove. Propovijedaju drugi Kristov dolazak, a poriču dolazak proroka-glasnika, iako ih on u sili i znacima i istinskom otkrivenju sve zasjenjuje. O da, ovaj lažni duh koji je u posljednjem danu toliko blizak pravom može se razaznati samo po njegovu odstupanju od Riječ i kad god je uhvaćen da je anti-Riječi, pribjegava tom jednom argumentu za kojeg smo već pokazali da je pogrešan: "Postižemo rezultate, zar ne? Mora da smo od Boga."

Sada, prije nego što završimo, želim iznijeti ovu misao. Cijelo smo vrijeme govorili o pšeničnom sjemenu koje je bilo zakopano, zatim proklijalo dvjema mladicama, zatim metlica, zatim istinski klas. Zbog ovog bi se neki mogli zapitati jesmo li rekli da luterani nisu imali Duha Svetoga samo zato što su u osnovi naučavali opravdanje. Zbog toga bi se neki mogli zapitati o metodistima itd. Ne, nikako. Ne govorimo to. Ne govorimo o pojedincima ili ljudima, već o DOBU. Luther je imao Božjega Duha, ali njegovo doba nije bilo doba potpune obnove drugim izlijevanjem poput onog u početku. Isto je bilo s Wesleyjem, Boothom, Knoxom, Whitefieldom, Brainardom, Jonathanom Edwardsom, Meullerom itd. Oni su zasigurno bili puni Duha Svetoga. Da, zasigurno jesu. Ali doba u kojem je svaki živio nije bilo doba obnove niti je bilo ikoje doba osim ovog posljednjeg doba, doba potpunog zamračenja u odmetništvu. Ovo je doba odmetništva i ovo je doba obnove, doba završenog ciklusa. S ovime je sve završeno.

Tako, zaključujemo sedam crkvenih doba, govoreći samo ono što je Duh rekao svakom dobu: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama."

Iskreno vjerujem da nam je govorio Duh Božji, ne samo učeći nas istine o dobima, već je vjerno radio sa srcima da bi se okrenula k Njemu. To je razlog svemu propovijedanju i naučavanju jer u propovijedanju i naučavanju Riječi ovce čuju glas Božji i slijede Ga.

Ni na trenutak ne donosim ljudima poruku da bi slijedili mene ili se pridružili mojoj crkvi ili osnovali neko udruženje i organizaciju. Nikad to nisam učinio, i neću to učiniti ni sada. Te me stvari ne zanimaju, ali zanimaju me Božje stvari i ljudi, te ako mogu postići samo jedno, bit ću zadovoljan. To jedno je vidjeti uspostavljeni istinski duhovni odnos između Boga i ljudi u kojem ljudi postaju nova stvorenja u Kristu, ispunjena Njegovim Duhom i žive prema Njegovoj Riječi. U ovom bih trenutku htio pozvati, zamoliti i upozoriti sve da čujete Njegov glas i svoje živote potpuno predate Njemu, kao što u svom srcu vjerujem da sam Mu ja dao sve svoje. Neka vas Bog blagoslovi i neka bi Njegov dolazak obradovao vaše srce.

MESSAGE online

www.messagehub.info

Propovijedao

William Marrion Branham

„… u dane glasa…" Otk. 10, 7